

Virtuoosi Italiasta

Konsertit

Igor Cognolato, piano. Casella, Fauré, Liszt, Schumann. Seurakuntakeskuksen sali
13.3.1994.

Dante Alighieri -seuran Lappeenrannan osasto on ollut kiitettävän aktiivinen korkeatasoisten konserttien järjestäjänä. Mahdollisimman pienellä budjetilla kun toimitaan, ei konserttipaikka ole paras vaan edullisin mahdollinen. Sääli, sillä Seurakuntakeskus on ylikaukuisa, eikä siinänsä hyvä flyygele ole aivan hyvässä vireessä.

Igor Cognolatolla on varman virtuosin tekniikka, huima osumatarkkuus ja selkeä musiikin muotorakenteiden taju.

Konsertin aluksi kuultiin Alfredo Casellan mittava teos

Sinfonia, Arioso ja Toccata. Casellan tyyli on väkevää, jopa aggressiivista. Siinä kuuluu barokin jyrkävien muotojen ihailu ja hallinta, mutta myös bartokilainen tai stravinskilainen ajatus käsitellä pianoa "lyömäsoittimena". Välijakso loi tummasävyisen impressionistisia sointukenttiä, joiden yllä kauniisti laulava alakuloinen melodia liikkui.

Cognolato oli yhtälailla kotonaan ikiliikkujamaisissa nopeissa osissa kuin myös Arioson tyyneydessä. Mutta olisiko siitä löytynyt lisää syvyyttä? Seuraavaksi kuultiin Casellan opettajan Gabriel Faurén Notturmo, joka monella tapaa oli samansukuista musiikkia Casellan Arioson kanssa. Fauré on ihanan lempeä lyyrikko, joka joskus, kuin kokeeksi, ryydittää musiikkiaan rohkeuksilla, joista sitten tuli myöhempien impressionistien tavaramerkkejä, kuten kokosävelasteikosta.

Cognolato loi eheää tunnelmaa, jota ulkoiset olosuhteet kokivat vaania: ilmastointilaitte humisi kuin hongikko tuulella ja kumilattia haisi.

Franz Lisztin Scherzon ja Marssin esitys vain lujitti käsitystä Cognolatosta verrattomana tekniikkahainana. Ei ole poika pienenä laistanut asteikkoharjoituksiaan! Virvutulimaisen kiihkoisa Scherzo ja suorastaan hyytävän tarkkarytminen Marssi, jonka sointi oli todella tasainen ja mehevä, ottivat kuulijan imuunsa.

Aina ei saa kaikkea mitä haluaa. Jouduin poistumaan väliajalla, ja jäin paitsi Schumannin Sinfonisia etydejä, jotka joissakin tunnelmissaan olisivat voineet vastata kysymykseen, onko Cognolatossa myös koskettavaa runoilijaa ja mietiskelijää. Konsertin alkupuolella se ei — Fauréssaakaan — käynyt selväksi.

TUULIKKI NÄRHINSALO